

ΤΕΛΕΙΑ ΚΑΙ... ΠΑΥΛΑ

«Όποιος αγαπάει την πατρίδα του, την κρίνει αυστηρά»

Γράφει ο Γιώργος Μεσσάρης | georgemessaris@gmail.com

Οδοιπορικό στην αχανή Ρωσία

Μέρος 1ο

Σηκωθήκαμε «μαύρα χαράματα» για να προλάβουμε την πρωινή πτήση της Ολυμπιακής. Αγωνιούσαμε γιατί αν υπήρξε έστω και μια μικρή καθυστέρηση θα κινδυνεύαμε να χάσουμε την πτήση της Aegean που θα μας μετέφερε από την Αθήνα στη Μόσχα! Τελικά όλες οι αγωνίες αποδείχτηκαν –όπως συνήθως– άσκοπες. Αναχωρήσαμε κανονικά από την Κεφαλλονιά και φθάσαμε στην ώρα μας στο Ελευθέριος Βενιζέλος.

Καθώς το ελικοφόρο αεροσκάφος της Ολυμπιακής κέρδιζε ύψος τα χωριά της Κεφαλλονιάς λουσιμένα στο ροδοκόκκινο φως της αυγής φάνταζαν παραμυθένια και το Μεγάλο Βουνό, ο Αίνος, επιβλητικός και αγέρωχος.

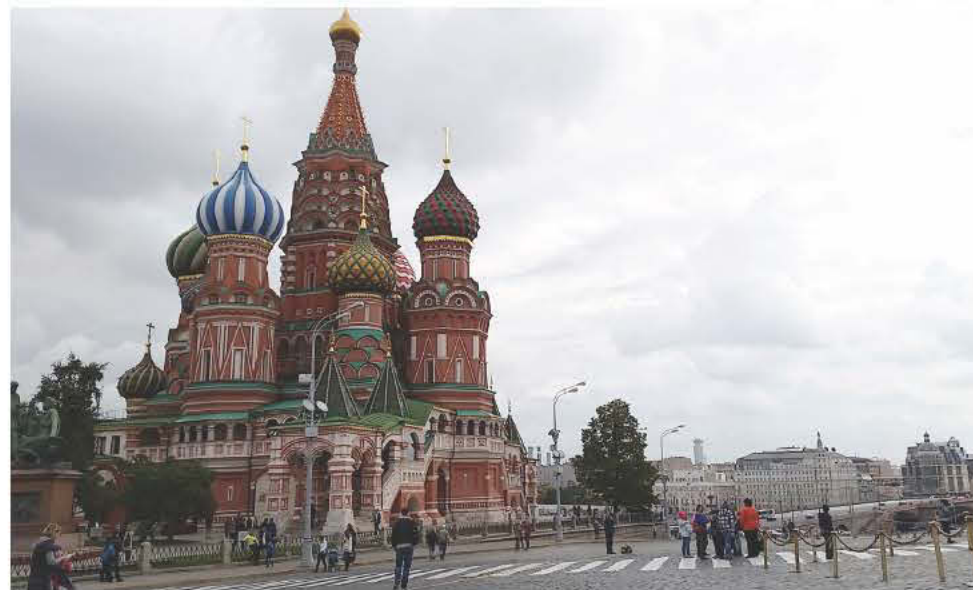
Ο ουρανός ήταν πεντακάθαρος και το Ιόνιο Πέλαγος έμοιαζε με καθρέφτη που κάθε τόσο «ράγιζαν» τα απόνερα των φέρι μποτ που ενώνουν τα Ιόνια Νησιά με την ηπειρωτική Ελλάδα, και των ψαροκάϊκων που φορτωμένα με τον καρπό του νυκτερινού μόχθου των αλατοψημένων ψαράδων γύριζαν σε κάποιο λιμάνι για να πουλήσουν την πρματιά τους.

Η πτήση διαρκεί μόλις 45 λεπτά και από το παράθυρο τα πάντα περνούν με κινηματογραφική ταχύτητα!

Πριν καλά, καλά το καταλάβουμε φθάσαμε στον αερολιμένα της Αθήνας. Αποβίβαση, τρέξιμο, έλεγχος διαβατηρίων και επιβίβαση στο αεροσκάφος της Aegean με προορισμό τη Μόσχα. Οι περισσότεροι συνεπιβάτες μας ήταν Ρώσοι τουρίστες που επέστρεφαν στην πατρίδα τους, αφήναμε την Ελλάδα των 24 και 25 βαθμών Κελσίου και πηγαίναμε στη Μόσχα των 2 βαθμών, όπως ανακοίνωνε λίγα λεπτά μετά την απογείωση ο πιλότος. Η Νάταλη είχε φροντίσει να ντυθούμε ζεστά, έτοιμοι να αντιμετωπίσουμε το κρύο που σε «υποδέχεται» αμέσως μόλις ξεμυτίσεις από το κλιματιζόμενο αεροδρόμιο Ντομοντέντοβο – ένα από τα τέσσερα διεθνή αεροδρόμια της Μόσχας.

Η πτήση μας από την Αθήνα στη Μόσχα διήρκεσε 3 ώρες και 40 περίπου λεπτά. Πέρασαμε πάνω από Βουλγαρία, Ρουμανία, Μολδαβία και Ουκρανία πριν μπούμε στην αχανή Ρωσία.

Όταν το αεροσκάφος μείωσε ύψος, καθώς πλησιάζαμε τον προορισμό μας, μπορούσες να δεις από το μικρό παρά-

θυρο το απέραντο πράσινο αυτής της τεράστιας χώρας αλλά και το μέγεθος της Μόσχας που γίνεται κυριολεκτικά στον ορίζοντα! Και ενώ θαυμάζεις τη φύση από ψηλά, η φωνή του πιλότου σε προειδοποιεί για την προσγείωση που είναι άψογη και ακολουθείται από το χειροκρότημα των Ρώσων επιβατών οι οποίοι, με αυτό τον τρόπο, επιβραβεύουν τον κυβερνήτη του αεροσκάφους. Πρόκειται για μια συνήθεια που είχαμε και εμείς οι Έλληνες, η οποία, όμως, ξέφτισε με το πέρασμα των χρόνων.

Στο αεροδρόμιο μάς υποδέχθηκαν ο μικρός γιος της Νάταλης, ο Δημήτρης, και η σύντροφός του, Βαλέρια, που λίγες μέρες αργότερα έγινε σύζυγός του...

Όταν αρχίζεις και κυκλοφορείς στην πόλη, το αχανές της σε καθηλώνει (η έκτασή της είναι περίπου 3 φορές μεγαλύτερη από τη συνολική έκταση της Κεφαλλονιάς και της Ιθάκης)! Γενικά τα μεγέθη στη Ρωσία των 9 διαφορετικών ωρών είναι τεράστια!

Παρότι διαθέτει ένα αρκετά καλό οδικό δίκτυο (ακόμα και προασιακές αρτηρίες έχουν 5 λωρίδες κυκλοφορίας ανά κατεύθυνση) τα «μποτιλιαρίσματα» είναι

αναπόφευκτα! Την κατάσταση σώζει το Μετρό - ένα από τα καλύτερα στον κόσμο, αν όχι το καλύτερο, γύρω από το οποίο θα μιλήσουμε προσεχώς!

Με το Μετρό μπορείς να πας γρήγορα και πάμφθυνα (το εισιτήριο κοστίζει γύρω στα 70 λεπτά του ευρώ) σε οποιοδήποτε σημείο της Μόσχας.

Αξιοσημείωτο είναι ακόμα το γεγονός ότι δεν χρειάζεται να... τρέξεις για να προλάβεις το τρένο. Το επόμενο θα περάσει το πολύ σε 90 δευτερόλεπτα!

Μού έκανε επίσης εντύπωση ο σεβασμός των οδηγών προς τους πεζούς. Όπου υπάρχει διάβαση πεζών, όχι μόνο με το Γρηγόρη και το Σταμάτη αλλά και σε αυτές που έχουν μόνο ένα πορτοκαλί φως που αναβοσβήνει, οι οδηγοί «κοκκαλώνουν» για να δώσουν προτεραιότητα στους πεζούς. Τα πράγματα δεν ήταν έτσι πριν 15-20 χρόνια. Η εφαρμογή, όμως, του νόμου με την επιβολή τσουχτερών προστίμων νουθέτησε τους... ραλίστες. Η σύγκριση με την Ελλάδα, ως συνήθως, σε πληγώνει! Στην Αθήνα τα πράγματα είναι κάπως υποφερτά, στην επαρχία, όμως, διασχίζεις ένα δρόμο πάνω σε διάβαση πεζών κάνοντας πρώτα τάμα στην Παναγία να βγεις ζωντανός από το... τολμηρά σου!

Εντυπωσιάστηκα ακόμα από το γεγονός ότι στα δημόσια μέσα μεταφορών δεν θα δεις όρθιους ηλικιωμένους ή εγκυμονούσες και νέους να κάθονται. Οι νέοι αμέσως προσφέρουν τις θέσεις τους!

Αυτά για σήμερα. Μέχρι την επόμενη εβδομάδα να περνάτε καλά και να μην ξεχνάτε ότι εσείς κρατάτε την παλέτα που ομορφαίνει τη ζωή σας... Διαλέξτε τα χρώματα που αρέσουν σε σας και μην αφήνετε τους άλλους να τα αλλοιώνουν...

- Στις φωτογραφίες: 1. Άποψη της Μόσχας. Στο βάθος διακρίνεται το Κρεμλίνο. 2. Ο περίφημος Καθεδρικός Ναός του Αγίου Βασιλείου στην Κόκκινη Πλατεία.

- Οποιοδήποτε σχόλιό σας μπορείτε να το στείλετε στο ΜΜΕ που φιλοξενεί το δημοσίευμα ή στην ηλεκτρονική μου διεύθυνση georgemessaris@gmail.com και εγώ θα το μεταβιβάσω.

- www.omegadocumentaries.com (Τελευταία παραγωγή: ΚΕΦΑΛΛΟΝΙΑ ΚΑΙ ΙΘΑΚΗ – ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΠΕΛΑΓΟΥΣ. Για να αποκτήσετε το DVD επισκεφθείτε την ιστοσελίδα μας).

ΤΡΕΙΣ ΔΙΠΛΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ DVD:
ΕΛΛΗΝΙΚΑ/ΑΓΓΛΙΚΑ
ΕΛΛΗΝΙΚΑ/ΙΤΑΛΙΚΑ
ΕΛΛΗΝΙΚΑ/ΡΩΣΙΚΑ

Flowers Of The Sea

Λουλούδια Του Πελάγους

Ένα ιστορικό-πολιτιστικό ντοκιμαντέρ
71 λεπτών του Γιώργου Μεσσάρη
για την Κεφαλλονιά και την Ιθάκη

ΤΙΜΗ \$25.00 ΜΕ ΤΑ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΑ

ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΕΣ: georgemessaris@gmail.com - Τηλ.: +30 6978 500020